

78de Møde.

Tirsdag den 8. Marts, Kl. 1⁴⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Bankkomiteen af 9. Februar 1908 og om Oprettelse af en Afviklingskasse.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 4590).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den militære Retsplejes Omraade og om Adgang til Anke fra Overkrigsret til Højesteret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3313).

Sagen sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Da det Lovforslag, som førte til Loven af 8. Maj 1908, blev forelagt, var Stillingen den, at det gjaldt for os om at faa de to Ting førte igennem, som vare Lovforslagets væsentlige Indhold, nemlig en Appellinstans for visse Sager, der bleve paadømte ved Krigsretten, og et Forsvar for de tiltalte. De to Ting havde man i flere Aar her paa Rigsdagen ønsket førte igennem, og der var i sin Tid i 90'erne ført mange og lange Forhandlinger om at faa disse Ting førte igennem. Det var derfor væsentligt at naa det, og jeg

maatte den Gang, som Stillingen var, og som Forholdene forelaa, gaa ud fra, at det vilde vanskeliggøre at faa den Sag igennem, om man ogsaa tog Spørgsmaalet om de militære Jurisdiktioners Omfang op ved den Lejlighed. Spørgsmaalet om Højesteret som tredie Instans var slet ikke paa Tale i 1908, lige saa lidt som det var paa Tale i 90'erne. Derimod var i 90'erne Spørgsmaalet om Højesteret som Overinstans over Krigsretterne paa Tale, idet Retten tænktes tiltraadt af et Par højere militære paa lignende Maade som i Norge. Jeg for mit Vedkommende mente, at det vilde være en Fare for det daværende Forslag, om man optog vidtløftige Forhandlinger om disse to Spørgsmaal, som nu ligge for ved denne Lejlighed, og modsatte mig derfor, at disse Forhandlinger toges op. Nu er denne Fare jo ikke længere til Stede, thi vi have faaet Appellinstansen, og vi have faaet Forsvaret ved Krigsretten, saa disse to Ting bringes ikke i Fare mere ved, at vi forhandle det her foreliggende Spørgsmaal. Derfor skal jeg erklære, at jeg for mit Vedkommende og det Parti, jeg staar i, ønske at forhandle den Sag, her ligger for.

Ved første Øjekast synes Sagen at være ganske lige til og derfor let at løse. Jeg er ikke sikker paa, at den er saa lige til, som det ved første Øjekast ser ud til; thi naar man kommer til at undersøge nærmere, om det er en praktisk, forsvarlig Grænse, der er trukket mellem de Sager, der i Fremtiden skulle behandles for militære Domstole, og de Sager, der skulle behandles for borgerlige Domstole, kan der nok rejse sig visse Tvivl. Der er trukket den Grænse, at som militære Tjenesteforseelser anses de i den militære Straffelovs Kapitel 4—11 omhandlede Forseelser. Det synes straks at være en meget praktisk Grænse; men nægtes kan det jo ikke, naar man nærmere undersøger Sagen, at der kan opstaa adskillige ret indviklede Tilfælde. Medens de borgerlige Domstole nu dømme efter den borgerlige Straffelov, vil der kunne indtræffe Tilfælde i Fremtiden, naar man vedtager dette, hvor de ville kunne komme til at dømme efter den militære Straffelov, som de hidtil ikke have haft nogen Øvelse i at bruge. Medens de militære Domstole for Tiden dømme saavel efter den militære Straffelov som efter den borgerlige, kan der for Fremtiden, naar dette vedtages, komme Tilfælde; hvor ogsaa militære Forseelser drages bort fra de militære Domstole og paadømmes ved borgerlige Domstole, nemlig naar der er